

Chapter 18-19 -- Similarities between the stories of דוד and יעקב –

בראשית פרק כט

(כא) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לְבִן הַבָּהֶה אֶת אִשְׁתִּי כִּי מִלְאוּ יָמֵי וְאָבוֹאָה אֵלַיָּהּ:
 (כו) וַיֹּאמֶר לְבִן לֹא יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקוֹמֹנוּ לְתֵת הַצְעִירָה לְפָנַי הַבְּכִירָה:
 (כז) מִלְאָ שְׁבַע זֶ אֶת וְנִתְּנָה לְךָ גַם אֶת זֶ אֶת בְּעֵב דָּה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שְׁבַע שָׁנִים אַחֲרוֹת:
 (כח) וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כַּכֵּן וַיִּמְלֵא שְׁבַע זֶ אֶת וַיִּתֵּן לוֹ אֶת רַחֵל בְּתוּלוֹ לְאִשָּׁה:

The word
מלא

שמואל א פרק יח

(כו) וַיִּגְדּוּ עֲבָדָיו לְדָוִד אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁרַח הַדְּבָר בְּעֵינָיו דָּוִד לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וְלֹא מִלְאוּ הַיָּמִים:
 (כז) וַיִּקָּם דָּוִד וַיֵּלֶךְ הוּא וְאֲנָשָׁיו וַיֵּבֶן בַּפְּלִשְׁתִּים מְאֵתִים אִישׁ וַיָּבֵא דָוִד אֶת עָרְלֵת תֵּיהֶם וַיִּמְלְאוּם לְמֶלֶךְ לְהִתְחַתֵּן בַּמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן לוֹ שְׂאוֹל אֶת מִיכָל בְּתוּלוֹ לְאִשָּׁה: ס

בראשית פרק לא

(לד) וַרְחֵל לָקְחָה אֶת הַתְּרָפִים וְתַשְׂמֵם בְּכַר הַגָּמֶל וַתִּשָּׁבַע עֲלֵיהֶם וַיִּמְשָׁשׁ לְבִן אֶת כָּל הָאֵל וְלֹא מָצָא:
 (לה) וַתֹּאמֶר אֶל אַבְיָהָהּ אֵל יָחַר בְּעֵינָי אֲדֹנָי כִּי לֹא אוֹכַל לְקוֹם מִפְּנֵיךָ כִּי דָרְךָ נְשִׁים לִי וַיִּחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת הַתְּרָפִים:

The
תרפים

שמואל א פרק יט

(יג) וַתִּקַּח מִיכָל אֶת הַתְּרָפִים וַתִּשֶׂם אֶל הַמָּטָה וְאֵת כְּבִיר הָעֵזִים שָׂמָה מִרְאֵשׁ תֵּיוֹ וַתִּכַּסּ בַּבֶּגֶד: ס
 (יד) וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל מַלְאָכִים לְקַחַת אֶת דָּוִד וַתֹּאמֶר חַ' לָּהּ הוּא: פ
 (טו) וַיִּשְׁלַח שְׂאוֹל אֶת הַמַּלְאָכִים לְרְאוֹת אֶת דָּוִד לְאֹמֵר הֲעֵלּוּ אֵת הַמָּטָה אֵלַי לְהִמְתּוֹ:
 (טז) וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וְהִנֵּה הַתְּרָפִים אֶל הַמָּטָה וְכְבִיר הָעֵזִים מִרְאֵשׁ תֵּיוֹ:
 (יז) וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל מִיכָל לָמָּה פָּכַה רְמִיתָנִי וַתִּשְׁלַחִי אֶת אֵבִי וַיִּמְלֹט וַתֹּאמֶר מִיכָל אֶל שְׂאוֹל הוּא אָמַר אֵלַי שְׁלַחֲנִי לָמָּה אָמִיתָךְ:

תורה שבעל פה

יב. ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח. והיך ברח דוד? רבי איבו ורבנן, רבי איבו אומר, שני שערים היה לו לדוד בביתו ב, אחד היה נעול, ומשמרין משער זה ויצא משער אחר וברח, ורבנן אמרי, שער אחד היה לו, והיו עומדין על השער והיו משמרין שלא יברח, מה עשתה מיכל, שלשלה אותו בעד החלון וברח. (שוחר טוב ג"ט, ילק"ש ח"ב רמז קכ"ט)
יג. ותקח וגו' את התרפים. כיון שעלו שלוחיו של שאול מה עשתה, נטלה את התרפים ונתנה על המטה ונטלה כביר העזים ונתנה אותו תחת ראשו, שנאמר ותקח מיכל את התרפים וגו' ג, מיד בקשו את דוד, אמרה להם שהוא חולה ומוטל במטה, הלכו ואמרו לו לשאול, אמר להם (שאול) הביאוהו במטה לכאן, הלכו והביאו את המטה אצלו, ומצא בה את התרפים, התחיל כועס עליה כך רמיתני והברחת את שונאי, אמרה לו (מיכל לשאול) את נתתני ומסרתני לליסטים שלך, ועמד עלי עם החרב להרגני, ואמר לי אם אינך מברחת אותי, אני מתיו את ראשך בסיוף, ומיד נצטנן דמי ונתפחדתי והברחתני, ומרוב המורא נתחללתי, כענין שנאמר (אסתר ד' ד') „ותתחלחל המלכה מאד“ מלמד שפירסה נדה, ללמדך שהחרדה מביא את הדמים (ראה מגילה ט"ו ב'), הדא הוא דכתיב (לקמן פסוק י"ז) הוא אמר אלי שלחני למה אמייתך ד). (שוחר טוב ג"ט, מדר"ש כ"ב, ילק"ש ח"ב רמז קכ"ט)